

# Vazife İ Hayattan Terhis

– fuatturker · 06 Aralık 2012

Önceki gün, Nur kahramanı Sungur Ağabey de vazife-i hayattan terhis oldu, paydos etti ve inşaAllah en güzel mekâna tebdil etti.

"Ne mutlu sizlere ki; hizmetinizi ve vazifenizi bitirdiniz. Zahmetiniz bitti, rahata ve rahmete gidiyorsunuz. Hizmet, meşakkat bitti; ücret almağa gidiyorsunuz" diyor Bediüzzaman.

Düşünelim; bizler ücretle ödüllendirmek bir yana, öncelikle hayattan terhise ne kadar hazırız?..

Birazdan ölüm meleklerinin geleceğini, canınızın alınacağını hayal edin. O an anlamını yitirecek olanların neler olduğunu düşünün. Tümü, hayat boyunca en çok değer verdiğiniz dünyevi şeyler değil mi?...

Acaba o an, Allah'ın huzuruna çıkmaya hazır mısınız? Gereği gibi kulluk ettiniz mi Rabb'inize?

Dünya, ahiretle kıyas bile edilmeyecek kadar basit ve değersiz. Bunu vurgulamak içindir ki, dünya' kelimesi, Arapça 'dar, sıkışık, alçak' anlamından türemiş. İnsanlar bu dar, düşük dünyadaki 60-70 yıllık ömürlerini çok uzun, tatmin edici, değerli zannederler, ama göz açıp kapama süresidir; ömür geçer. Ölüm yaklaşıncı, insanlar yaşamın ne kadar kısa sürdüğünü kavrarlar.

Cahiliye, bilgisiz, bilinçsiz bir toplumdur. Bireyleri, yaşamlarını kesin gerçeklere ve akla dayandırmazlar. Boş/batıl inançlar, gerçek dışı zanlar, kısacası aldanış ve yanılgıyla yaşarlar. Yanılgıların biri de, ölüme ilişkindir. Ölüm, elden geldiğince düşünülmemeli, konuşulmamalı, hatta akla getirilmemelidir.

Ölümü göz ardı ederek yapmak istedikleri; akıllarınca ölümden kurtulmaktır. Düşünmeyerek uzaklaştıklarını zannederler. Bu devekuşu mantığı, ölüm tehlikesini ortadan kaldırır mı? Tam tersi insan hazırlıksız yakalanır ve dolayısıyla daha büyük zarar görür.

Cahiliyenin bu mantığı samimi inanan için asla geçerli değildir. Ölüm, yaşamdaki tek kesin ve açık gerçektir; o bunu yok sayarak sanal bir dünyada yaşamaz. Ölümü ciddiye alır, ciddi düşünür, ciddi konuşur, ciddi hatırlar. "...Elbette sizin kendisinden kaçtığınız ölüm, şüphesiz sizinle karşılaşp-buluşacaktır. Sonra gaybı da, müşahede edilebileni de bilen (Allah)a döndürüleceksiniz; O da size yaptıklarınızı haber verecektir." (Cuma Suresi, 8) ayetiyle uyarır...

Ölüm göz ardı edilmesi gereken bir 'bela/musibet' değildir; ölüm yaşamın gerçek anlamını hatırlatan ve yoğun düşünülmesi gereken önemli bir olaydır. Samimi insan, neden tüm canlıların ölümlü olduklarını, Allah'ın neden belli bir sürenin sonunda insanın dünya hayatını sona erdirdiğini derin düşünür. Her

varlığın ölümlü olması, Yaratan karşısındaki aczi ve zayıflığı gösterir. Herşeyin olduğu gibi, yaşamın sahibi de Allah'tır. Tüm yaratılmışlar Allah'ın dilemesi ile var olurlar ve yine O'nun dilemesi ile yaşamlarını yitirirler.

(Yer) Üzerindeki herşey yok olucudur; Celal ve ikram sahibi olan Rabbinin yüzü (Kendisi) baki kalacaktır. (Rahman Suresi, 26-27)

İnsanın ölümü kendisinden uzak görmesi, kendisini cennet için yeterli zannetmesi, "nasılsa Allah affeder" deyip tevil yapması, "Allah büyük" dediği halde, gerçekte Allah'ın büyüklüğünün farkında olmaması demektir.

Ölüm her an, her yerde, her şekilde gelebilir. Alınan nefesin geri verilebileceğinin garantisi yoktur. Bu yüzden her an ölecekmiş gibi davranmalıdır. Ölümü sık düşünmek insanın şuurunu açar; insan o zaman yaşamına Kur'an penceresinden bakar, Rabb'inin sınırlarını ihlal etmeden yaşar. Dünya imtihan mekânıdır ve "...Her nefis ölümü tadıcıdır." (Enbiya Suresi, 35)

Ölüm boyut değiştirmedir. Ölüm aşkla seveni sevgilisine kavuşturan köprüdür. Hayatı boyunca, nefisini hastalıklardan kurtarmaya çalışmış samimi insan için korkulacak bir olay değildir.

"Sana nasihat edici olarak ölüm yeter" Hz.Muhammed(sav)

Buz parçası hükmündeki enaniyetini -Allah'ın izniyle- havz-ı Nur'da eritebilmiş Nur Kahramanı olan Sungur Ağabeyi Rabbim rahmetiyle sarsın, rızasını kazanıp Cennetine aldığı kullarından kılınsın, bizleri de ona komşu yapsın inşaAllah.

Fuat Türker